

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Solsorten

Citation: Knudsen, Jakob: "Solsorten", i Knudsen, Jakob: *Digte*, udg. af Ejnar Thomsen , 1938, s. 68. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knud08tom-shoot-workid55205/facsimile.pdf> (tilgået 15. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

SØLSORTEN

Du sorte Fugl, naar jeg i Høst Dig saae
saa vævert poslende i Havens Gange
med muntre Skvæt, men uden Sange,
--- som Barn jeg altid tænkte paa,
at noget stort Dig var i Vente,
men *hvad* det var, jeg længe ikke kjendte.

Til Redebygning var jo Tiden ej,
skjønt ogsaa derpaa jeg en Tidlang gjætted,
dog naar mod Jul Du Vingen letted
og bort fra Haven fløj Din Vej,
— jeg følte, i de korte Dage,
at mit og Dit det største stod tilbage.

Og *hvad* Din Lykke var, tilsidst jeg saae,
det var jo selve denne Sollands-Rejse,
naar Vingens Sejl Du kunde hejse
og lade Farten hjemad gaa:
Din Lykke saae ej disse Lande,
den blaanede bag Sollands-Havets Strande.

Og naar jeg seer Dig *nu* mod Vintertid,
jeg stundom føler for mig selv det samme:
langt borte synes Solen flamme,

min Sommersol bag Vinter hvid.
Det største staar jo end tilbage,
naar endt er Livets korte Vinterdage.

Dog ej jeg glømmer, vi har nær til Jul,
og ej, at Jul er Himmerig paa Jorden,
— derfor vi ej forlader Norden
med Dig, Du lille, mørke Fugl.
Thi *skjult* det største er tilstede
i Kristenhjemlighedens Juleglæde.

